گزارش

بهداد سلیمی:

بی‌تجربه نیستم؛ کیانوش علاقه‌ای برای همکاری نداشت

سرمربی تیم ملی وزنه‌برداری ایران تأکید کرد مسؤولیت سخت و بزرگی را پذیرفته و تجربه مربیگری در تیم‌های مختلف را دارد.

پس از استعفای نواب نصیرشلال از هدایت تیم ملی وزنه‌برداری ایران، بهداد سلیمی در جلسه کمیته فنی به عنوان سرمربی جدید انتخاب شد.

■ شروع اردوها و اهداف تیم ملی

سلیمی در نشست خبری گفت: «پس از ۳ جلسه کمیته فنی، سرمربیان تمام رده‌ها مشخص شدند و دوستان به من لطف داشتند. اردو از جمعه آغاز می‌شود و از شنبه تمرینات برای مسابقات قهرمانی آسیا شروع خواهد شد. هدف بلندمدت ما بازی‌های آسیایی ناگویا است و امیدواریم بهترین نتیجه را کسب کنیم».

■ انگیزه حضور در تیم ملی و چالش‌ها

او درباره انگیزه‌اش برای قبول این مسؤولیت گفت: «هدایت تیم ملی وزنه‌برداری مسؤولیت سنگینی است. از زحمات نواب نصیرشلال و کادر او تشکر می‌کنم. پوست‌اندازی در وزنه‌برداری و تغییر نسل همیشه دشوار است اما این روند را ادامه خواهم داد. ما نباید از وزنه‌برداران شاخص و جوان غافل شویم».

■ مخالفت با عدم اعزام به بازی‌های کشورهای اسلامی

سلیمی درباره عدم اعزام تیم به بازی‌های کشورهای اسلامی گفت: «با اینکه عضو هیات اجرایی هستم اما در جریان تصمیم‌گیری‌ها نبودم. این گلایه را به آقای خسروی‌وفا هم منتقل کرده‌ام. امیدوارم این اعزام انجام شود».

■ تصمیم‌گیری درباره قبول سرمربیگری

او درباره پذیرش این مسؤولیت گفت: «پس از پیشنهاد سرمربیگری، ۲ هفته زمان خواستم تا فکر کنم. این تصمیمی نبود که بتوان با چشم بسته گرفت. به‌جز برنامه‌ریزی حرفه‌ای، مسائل شخصی و خانوادگی نیز مطرح بود اما در نهایت، این یک تصمیم جمعی بود و نمی‌توانستم آن را رد کنم».

■ همزمانی مربیگری و نایب‌رئیسی فدراسیون

سلیمی درباره این موضوع اظهار داشت: «مسیر مربیگری برای من مشخص شد. از زمانی که سجاد انوشیروانی به فدراسیون آمد، در کنار او بودم. مربیگری وقت و تمرکز زیادی می‌طلبد اما تابع تصمیمات رئیس فدراسیون هستم و در صورت لزوم از نایب‌رئیسی کناره‌گیری می‌کنم».

■ عدم حضور کیانوش رستمی در تیم ملی

سلیمی درباره کیانوش رستمی گفت: «با او صحبت کردم اما علاقه‌ای به حضور در تیم ملی نشان نداد و قصد دارد برای کوزوو وزنه بزند. تصمیمش برای من قابل احترام است اما درهای فدراسیون برای همه باز است، مشروط بر اینکه در چارچوب‌های مشخص عمل کنند».

■ انتقاد از عدم تجربه مربیگری در تیم ملی

او در پاسخ به انتقادات گفت: «من سابقه مربیگری در لیگ برتر را دارم و تیم‌های مختلفی را هدایت کرده‌ام. همچنین دوره مربیگری بین‌المللی در مجارستان را گذرانده‌ام و تجربه کافی برای این مسؤولیت دارم».

■ مقابله با فشارها و انتظارات

سلیمی درباره فشارها برای کسب نتیجه گفت: «قرار نیست اتفاق خارق‌العاده‌ای رخ دهد. کار خود را انجام می‌دهم و انتظارها را درک می‌کنم اما نباید فشار زیادی بر ورزشکاران وارد شود».

■ وضعیت تیم ملی و تغییر اوزان

وی درباره فهرست تیم ملی گفت: «روی این لیست بررسی زیادی صورت گرفت. عملکرد وزنه‌برداران در فینال لیگ برتر ارزیابی می‌شود و افراد جدید ممکن است به تیم اضافه شوند». سلیمی همچنین درباره تغییر اوزان گفت: «وزنه‌برداری ایران در اوزان بالا شرایط بهتری دارد اما تمرکز ویژه‌ای بر اوزان سبک نیز داشته‌ایم. خوشبختانه ترافیک وزنه‌برداران باعث افزایش رقابت خواهد شد».

خبر

مذاکره استقلال با ۴ مربی اروپایی ماتزاری در صدر

با جدایی پیتسو موسیمانه از استقلال، مدیران آبی‌پوشان پایتخت در تلاش هستند تا با ۴ گزینه سرشناس اروپایی مذاکره کنند. والتر ماتزاری، ژوزه پسیرو، دومنیکو تدسکو و آندره‌آ استراماچونی نام‌هایی هستند که برای نشستن روی نیمکت استقلال مطرح هستند

به گزارش ایسنا، پس از جدایی ناگهانی پیتسو موسیمانه از استقلال، سهراب بختیاری‌زاده موقتا هدایت آبی‌پوشان را برعهده گرفت تا سرمربی جدید مشخص شود. اکنون گویا مدیران استقلال با ۴ گزینه مذاکره خواهند کرد و یکی از بین این نفرات سرمربی استقلال خواهد شد.

نخستین گزینه فرد نام‌آشنایی است؛ والتر ماتزاری، کسی که برای نیمکت پرسپولیس هم پیشنهاد شده بود. ماتزاری ۶۳ ساله سابقه هدایت ناپولی، کالیاری، تورینو، واتفورد و اینتر را در کارنامه دارد. این مربی دیروز (چهارشنبه) به صورت آنلاین با مدیران استقلال مذاکره کرد.

دومین گزینه آبی‌پوشان پایتخت ژوزه پسیرو است؛ مربی ۶۴ ساله که روی نیمکت تیم‌های ملی نیجریه و ونزوئلا، اسپورتینگ، شارجه، پورتو و... نشسته است.

سومین گزینه مدیران استقلال دومنیکو تدسکو خواهد بود؛ این مربی ۳۹ ساله سابقه هدایت تیم‌ملی بلژیک را دارد، او که ملیتی ایتالیایی - آلمانی دارد سکان‌دار تیم‌های لایپزیگ، اسپارتاک مسکو و شالکه ۰۴ بوده است.

مدیران استقلال همزمان که با این ۳ گزینه مذاکره می‌کنند در تلاش هستند تا با فراهم شدن ویزا به ایتالیا سفر کنند و با آندره‌آ استراماچونی پای میز مذاکره بنشینند. آنها پیش از سفر به دوبی با این مربی ایتالیایی صحبت کرده بودند که پیشنهادشان از سوی وی رد شد.

تماشای یک شکست از نمای نزدیک

پرسپولیس خسته

مهدی مرسلی: آنهایی که بازی را ندیدند، وقتی به نتیجه نگاه کردند، لابد با خودشان گفتند: «باز هم یک شب تلخ برای فوتبال ایران». اما کسانی که ۹۰ دقیقه را با چشم‌های‌شان بلعیدند، خوب می‌دانند این فقط یک شکست نبود؛ این یک آینه تمام‌قد بود، یک پرده‌برداری با کیفیت 4K از واقعیت فوتبال باشگاهی ایران و عربستان. اگر بخواهیم بدون تعارف حرف بزنیم، پرسپولیس نه فقط باخت، بلکه در همان ۴۵ دقیقه اول از هم پاشید و این، تلخ‌ترین بخش ماجرا بود.

۱- وقتی جناح چپ پرسپولیس تبدیل به بزرگراه شد

اولین بار نبود که الهلال تیمی ایرانی را به توپ می‌بست اما کمتر بازی‌ای پیش آمده بود که یک نماینده فوتبال ایران تا این حد بی‌دفاع و متزلزل به نظر برسد. تمام حملات حریف از سمت چپ خط دفاع پرسپولیس پایه‌ریزی شد. میلاد محمدی و کنعانی‌زادگان شبی را سپری کردند که شاید نخواهند دیگر به یاد بیاورند. توپ پشت توپ از این جناح رد شد و هیچ‌کس هم فکری برای بستن این راه نکرد. عجیب اینکه اسماعیل کارتال که ظاهراً تیمش را برای این مسابقه آماده کرده بود، نیمه اول را فقط تماشا کرد. اگر بخواهیم واقع‌بین باشیم، کار پرسپولیس در همان نیمه اول تمام شد.

۲- تیمی که وسط میدانش را به‌راحتی واگذار کرد

حریف، هافبک‌هایی با کلاس جهانی داشت؛ بازیکنانی که انگار با چشم‌های بسته هم می‌توانستند پاس‌های دقیق بدهند. پرسپولیس اما وسط میدان را دودستی به الهلال تقدیم کرد. مسعود ریگی تنها گزینه‌ای بود که می‌توانست تا حدی بازی را برای پرسپولیس نگه دارد اما چطور می‌شود در مقابل این سطح از کیفیت، با یک هافبک دفاعی، آن هم بدون کمک، مقاومت کرد؟

اسماعیل کارتال ترکیبی را به زمین فرستاد که از همان ابتدا مشخص بود جواب نمی‌دهد. محمد خدابنده‌لو در سمت راست و یاسین سلمانی در سمت چپ! واقعاً با این ترکیب چطور می‌شد مقابل تیمی که ستاره‌هایش هفته‌ای چند صد هزار دلار دستمزد می‌گیرند، ایستادگی کرد؟ پرسپولیس هر چه در مرکز میدان داشت، خیلی زود از دست داد و در نتیجه، دروازه‌اش مثل دیواری که ترک‌های عمیق برداشته باشد، لحظه‌به‌لحظه فروپاشید.

۳- وقتی تفاوت‌ها در یک ثانیه مشخص می‌شود

در فوتبال، گاهی سرنوشت یک بازی در یک ثانیه مشخص می‌شود. یک تک‌به‌تک، یک تصمیم، یک لحظه. پرسپولیس چنین لحظه‌ای را داشت؛ وقتی علی علیپور صاحب موقعیت طلایی شد. اگر توپ را درست می‌زد، شاید همه چیز فرق می‌کرد اما او خواست دریبل کند! این همان تفاوتی است که الهلال را به تیمی بی‌رحم و پرسپولیس را به تیمی شکننده تبدیل کرد. الهلال موقعیت‌ها را به گل تبدیل کرد اما پرسپولیس موقعیت‌هایش را دود هوا.

۴- شبی که هیچ دروازه‌بانی نمی‌توانست پرسپولیس را نجات دهد

الکسیس گوندوز، دروازه‌بان الجزایری پرسپولیس، این فصل نمایش‌های نسبتاً خوبی داشت اما مقابل الهلال، هر توپی که به محوطه جریمه پرسپولیس آمد، تبدیل به گل شد. گل‌های دوم و سوم روی اشتباهات مستقیم او رقم خوردند اما این فقط درباره دروازه‌بان نبود؛ مدافعان پرسپولیس شبی را پشت سر گذاشتند که شاید سال‌ها کابوسش را ببینند.

۵- نیمکتی که خالی بود

یکی از دلایل اصلی این فاجعه، نیمکت پرسپولیس بود؛ نیمکتی که وقتی تیم به مشکل خورد، چیزی برای تغییر نداشت. وحید امیری نبود، امید عالیشاه نبود، اوستین ارونوف هم نبود. پرسپولیس اگر با ترکیب اصلی‌اش هم بازی می‌کرد، شاید در بهترین حالت فقط می‌توانست رقابتی نزدیک‌تر ارائه دهد اما بدون ستاره‌هایش، اصلاً در حد یک تیم جدی ظاهر نشد. از طرفی، الهلال نه‌تنها ترکیبی قدرتمند داشت، بلکه هر وقت لازم بود، مهره‌های تازه‌نفس به زمین می‌فرستاد. برای الهلال، نیمکت تفاوتی با ترکیب اصلی نداشت اما پرسپولیس اگر ترکیب اولیه‌اش کار نمی‌کرد، دیگر هیچ پلنی نداشت و این، همان چیزی است که فوتبال عربستان را کیلومترها جلوتر از فوتبال ایران برده است.

۶- یک درس تلخ درباره تفاوت‌ها

این فقط یک باخت نبود؛ این یک کلاس آموزشی برای فوتبال ایران بود. تفاوت بین الهلال و پرسپولیس فقط در تعداد گل‌ها نبود؛ در همه‌چیز بود. در مدل باشگاهداری، در امکانات، در زمین تمرین و در سرمایه‌گذاری. تیم‌های عربستانی سال‌هاست که فقط برای شرکت در آسیا برنامه نمی‌ریزند، آنها برای قهرمانی برنامه دارند.

الهلال از همین حالا برای حضور در فینال و قهرمانی آسیا آماده می‌شود، در حالی که نمایندگان ایران برای بقا می‌جنگند و این، دردناک‌ترین حقیقت این شب بود.

۷- بدون رتوش، بدون فیلتر

این بازی را اگر از اول تا آخر تماشا کرده باشید، متوجه شده‌اید که فوتبال ایران از نظر باشگاهی دیگر قابل مقایسه با فوتبال عربستان نیست. شاید روزگاری پرسپولیس می‌توانست در آسیا الهلال را آزار بدهد اما آن روزها گذشته است.

الهلال، النصر و الاتحاد حالا رویای رقابت با بهترین تیم‌های دنیا را در سر دارند اما ما هنوز درگیر این هستیم که چرا بازیکنان‌مان نمی‌توانند یک پاس ساده را درست بدهند.

این فوتبال، بدون فیلتر، بدون رتوش، جلوی چشم‌مان بود و ما فقط تماشا کردیم.

دنیامالی:

با قدرت در بازی‌های کشورهای اسلامی شرکت می‌کنیم

وزیر ورزش و جوانان گفت: با قدرت در بازی‌های کشورهای اسلامی در ریاض و همچنین بازی‌های آسیایی جوانان در بحرین شرکت می‌کنیم.

به گزارش فارس، احمد دنیامالی در حاشیه جلسه هیات دولت در جمع خبرنگاران درباره اینکه بازی‌های کشورهای اسلامی و جوانان از دستور کار کمیته ملی المپیک خارج شده، گفت: کسی که می‌آید این حرف را می‌زند باید وزیر باشد. ما هیچ مشکلی در بحث منابع نداریم.

وی افزود: من خودم پای کار هستم. هر هفته با ۴ فدراسیون و توسط یک تیم جلسات‌مان را برگزار می‌کنیم و با قدرت در بازی‌های کشورهای اسلامی در ریاض و بازی‌های آسیایی جوانان در بحرین شرکت می‌کنیم.

وزیر ورزش و جوانان در پاسخ به این سوال که آیا وزارت ورزش با کمیته ملی المپیک اختلاف نظر دارد، گفت: محمود خسروی‌وفا از دوستان قدیمی من است، بعد از حضورم در وزارت ورزش، به طور متوسط هر ۲ روز یک جلسه با فدراسیون‌ها داشتیم و چنین مواردی که مطرح می‌شود به هیچ عنوان صحت ندارد.

وی ادامه داد: یک جمله‌ای گفته شد که اصلاح شد. اختلاف‌نظری وجود ندارد و من آمدم در ورزش برای اینکه این تعمیق قلوب انجام شود، چرا که با وحدت می‌توانیم موفق باشیم.

وزیر ورزش بیان کرد: کمیته ملی المپیک یک شخصیت حقوقی مستقل دارد و وظیفه ما هم نظارت و کمک در حوزه‌های مالی به آنهاست.

دنیامالی همچنین در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه در وزارت ورزش خواهد ماند، گفت: ان‌شاءالله اگر خدا عمری بدهد در همین ورزش خدمتگزار خواهم بود.

معادله پیچیده صعود استقلال و پرسپولیس

سرخابی‌ها روی لبه تیغ

لیگ نخبگان

لیگ نخبگان آسیا به نقطه جوش رسیده و حالا استقلال و پرسپولیس در بزنگاهی حساس قرار دارند؛ جایی که برد، حکم صعودشان را امضا می‌کند و ناکامی، آنها را به در خروجی رقابت‌ها می‌فرستد.

هفته هفتم این مسابقات نشان داد فوتبال ایران هنوز با بزرگان آسیا فاصله دارد. الهلال، پرسپولیس را در عربستان در هم کوبید و استقلال هم در برابر الشرطه متوقف شد. با این نتایج، شرایط برای صعود نمایندگان ایران پیچیده‌تر از همیشه شد. در مقابل، ۳ تیم عربستانی (الهلال، الاهلی و النصر) همراه با السد قطر و الوصل امارات، بی‌دردسر به مرحله بعد رسیدند. از سوی دیگر، الشرطه و العین حذف شده‌اند و حالا ۵ تیم برای تصاحب ۳ سهمیه باقیمانده رقابت می‌کنند که استقلال و پرسپولیس هم در این گروه قرار دارند.

■ فرمول ساده صعود؛ فقط برد

برای هر ۲ تیم ایرانی، مسیر اصلی صعود بسیار شفاف است: برد در هفته آخر.

- استقلال در دوحه به مصاف الریان قطر می‌رود. نماینده قطر ۲ امتیاز بیشتر از آبی‌ها دارد و حتی با یک تساوی هم می‌تواند صعودش را قطعی کند اما استقلال تنها در صورتی که برنده شود، بدون اما و اگر راهی مرحله بعد خواهد شد. اگر شکست بخورد، برای صعود باید امیدوار باشد که پرسپولیس و پاختاکور هم امتیاز از دست بدهند.

- پرسپولیس در تهران میزبان النصر عربستان است. سرخ‌ها اگر برنده شوند، مستقیماً راهی یک‌هشتم نهایی می‌شوند اما در صورت تساوی، برای صعود باید به شکست الغرافه و توقف پاختاکور یا شکست استقلال دل ببندند اما اگر شاگردان کارتال ببازند، کارشان گره خواهد خورد و فقط در صورت شکست استقلال با تفاضل حداقل ۲ گل و توقف پاختاکور، صعود می‌کنند.

■ بازی سرنوشت‌ساز؛ یک چشم به آزادی، یک چشم به دوحه

استقلال و پرسپولیس نه‌تنها باید در بازی‌های خودشان پیروز شوند، بلکه چشم‌شان به عملکرد رقبا هم خواهد بود. در این میان، دیدار پاختاکور - السد قطر نقشی کلیدی در سرنوشت نمایندگان ایران ایفا می‌کند.

- اگر پاختاکور ببرد، ۷ امتیازی می‌شود و استقلال و پرسپولیس فقط با برد به مرحله بعد می‌رسند.

- اگر پاختاکور امتیاز از دست بدهد، حداقل یکی از ۲ تیم ایرانی شانس بیشتری برای صعود خواهد داشت.

با توجه به این شرایط، پرسپولیس باید در آزادی به فکر یک برد تاریخی مقابل النصر باشد و استقلال هم در قطر تنها با کسب ۳ امتیاز خیال خود را راحت خواهد کرد.

■ مسیر سخت در مرحله بعد

در یک‌هشتم نهایی، تیم‌های اول تا هشتم جدول گروهی به صورت ضربدری به مصاف هم می‌روند: تیم اول با تیم هشتم، تیم دوم با تیم هفتم و... . اگر استقلال یا پرسپولیس موفق به صعود شوند، باید آماده مصاف با تیمی قدرتمند از صدر جدول باشند.

حالا همه چیز به ۹۰ دقیقه پایانی بستگی دارد. آیا سرخابی‌های ایران می‌توانند در آخرین فرصت، بلیت حضور در مرحله حذفی را رزرو کنند، یا این فصل با حسرت از لیگ نخبگان کنار خواهند رفت؟

ایران، کدام روایت؟

نگاه

ادامه از صفحه اول

... پندار نادرستی است و علت اینکه افکار عمومی هم از این نوع روایت‌سازی‌ها تلقی قدرت ندارند و نزد مردم ایجاد دافعه می‌کند، همین تضاد نوع روایت با واقعیت فلسفی و جامعه‌شناختی قدرت است، زیرا مبنای فکر مردم واقعیات فلسفی و جامعه‌شناختی است.

■ آسیب‌های روایت تبلیغاتی از قدرت

بنابراین این روایات یکسویه و تبلیغاتی صرفا سرابی از قدرت و قوت ایجاد می‌کند و تاثیرش بلکه مضر است. از جمله ضررهای ایجاد سراب قدرت این است: روایت‌سازی تبلیغاتی و سرابی باعث سلب اعتماد عمومی از رسانه‌ها و نهادهای رسمی است. مثلا وقتی مردم در زندگی روزمره خود مشکلات اقتصادی، اجتماعی یا زیرساختی را تجربه می‌کنند اما رسانه‌ها روایت دیگری ارائه می‌دهند، این شکاف میان واقعیت و تبلیغات، منجر به بی‌اعتمادی گسترده می‌شود.

دومین آسیب روایت تبلیغاتی این است که وقتی ضعف‌ها و مشکلات بدرستی مطرح نشود و به جای آن، تصویری اغراق‌شده از پیشرفت و قدرت ارائه شود، سیاست‌گذاران و مدیران نیز در فضای غیرواقعی قرار می‌گیرند و ضرورت اصلاحات را احساس نمی‌کنند و این می‌تواند به بحران بینجامد.

سومین آسیب این است که نخبگان علمی، اقتصادی و فرهنگی جامعه معمولا به داده‌های واقعی و تحلیل‌های دقیق دسترسی دارند. وقتی تبلیغات رسانه‌ای و آمارهای رسمی غیرواقعی باشد، نخبگان احساس می‌کنند رسانه به دنبال فریب افکار عمومی است، به این ترتیب، هم در صدد مقابله برمی‌آیند و هم بین نخبگان و حاکمیت ایجاد فاصله می‌شود و هم اینکه به واسطه این فاصله به سختی می‌توان از ظرفیت آنان در اصلاح مشکلات استفاده کرد.

■ روایت صحیح از قدرت؛ نشان دادن ایران قوی به جای ایران بی‌نقص

روایت صحیح از قدرت باید روایتی مطابق واقعیت و تعریف فلسفی و جامعه‌شناختی از آن باشد، یعنی همان چیزی که مبنای افکار عمومی نیز هست.

در روایت قدرت نباید ضعف و نقص کتمان یا سانسور شود یا به واسطه آمار یکسویه یا ناقص جوری جلوه داده شود که در کشاکش مقابله با چالش‌ها نیستیم و به صورت مطلق بر آن فائق آمده‌ایم.

در روایت صحیح ایران قوی، می‌توان از الگوی «چالش + راه‌حل» استفاده کرد. یعنی به جای پنهان کردن مشکلات، باید آنها را مطرح کرد و در کنار آن، راه‌حل‌های عملی یا کیفیت تلاش برای رفع آن را ارائه داد. این کار هم اعتماد عمومی را حفظ می‌کند و هم مسیر اصلاح را باز می‌گذارد.

راه‌حل دیگر، مشارکت نخبگان در روایت‌سازی رسانه‌ای است. برای این مهم هم باید از نخبگان رسانه‌ای برای فرم و از نخبگانی که متخصص در موضوع مورد بحث هستند در محتوا استفاده شود. نخبگان اقتصادی، اجتماعی و علمی باید در فرآیند روایت‌سازی رسانه‌ای مشارکت داده شوند تا گزارش‌ها و تحلیل‌ها دقیق‌تر و معتبرتر باشد.

در نهایت باید گفت کشوری که مشکلاتش را صادقانه شناسایی و مطرح کند و برای حل آنها برنامه داشته باشد، قوی‌تر خواهد شد و رسانه باید در این بین به جای ابزار تبلیغاتی، به واسطه بین حاکمیت نخبگان و مردم تبدیل شود و به این ترتیب کشور را در رسیدن به قدرت که همان غلبه قوت بر نقص است، کمک کند.